

Pla “íntim”

ANTHONY GARNER

Quin tip de riure amb La vida lenta, els tres dietaris inèdits de Josep Pla que ha aplegat Xavier Pla per a Destino. Voleu dir que, com afirma l'antòleg, no eren pensats per publicar? Són escrits en forma telegràfica, d'acord; els apunts d'un dia són semblants als de l'endemà i la lectura es pot fer per aquest motiu monòtona i reservada a vicis del “solitari de Llofriu”, però la prosa passa fluida i amb ritme i les frases són d'una gran precisió. Literatura. Si he rigut és pel que explica i com ho explica i perquè el Pla dels dietaris “íntims” és també el Pla que, com sempre, s'amaga.

A cada pas l'escriptor es lamenta de patir insomni. El lector comença compadint-lo fins que s'adona que és a causa de l'insomni

que va ser l'autor d'una obra tan copiosa. De dia, no para. Quan no rep, al mas, la visita de l'un rep la visita d'un altre o d'una multitud i sempre hi ha per part seva la disposició d'anar a Palafrugell, a Figueres, a Barcelona, a Perpinyà o més amunt. Arriba a casa a les dues o a les tres de la matinada mig ensofrat, i la son no li ve. Què ha de fer? Llegir i escriure tota la nit. Aquella imatge de Pla escrivint en una mena de taula braser prop de la llar de foc és excepcional al costat de Pla produint al llit, tapat a l'hivern per una manta elèctrica. S'ha dit que passava amb una truita a la francesa i que el llibre El que hem menjat va ser el producte d'una cuinera que el va assessorar. Segons els dietaris, no para d'endrapar. Quan no té gana, ho diu. Quan no diu res hem de suposar que menja tot el que li posen a taula. Hi ha dies que dina al Reno i sopa a La Punyalada. Una quantitat ingent de llagostes passen avall. Mai un llibre havia contingut tantes llagostes. I faves. I pèsols. I arrossos. Faves i pèsols fins i tot per sopar, a can Miquel de Palafrugell. Abans de l'arròs hi pot haver un verat amb all i julivert i, en acabat, una botifarra amb mongetes. L'escultor Manuel Cusachs, que el va tractar, sempre em diu que efectivament no menjava. Ja he dit que s'amaga o juga amb el lector amb la coqueteria de sempre. De l'A., la seva amant, no diu res més enllà del que ja li sabíem per altres textos “en obert”. Ara bé: mentre redactava aquests dietaris i anava amunt i avall com una baldufa aquest senyor va escriure, i així ho diu mig de passada, El quadern gris, Barcelona, un llibre de records, el Pujols o la biografia de Josep Pjoan. Vostès han llegit aquesta biografia? Es fan el càrrec de la documentació que s'ha de recollir i consultar per escriure'l? Quan ho feia? No en diu res. Com si tot li sortís sol. Podem donar gràcies a l'insomni i als “ratos” que ens escamoteja.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 23-11-2014 Pàgina 2

-El Punt Avui. Nacional 23-11-2014 Pàgina 2

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/797392-pla-lintimr.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss